

Αγία Φιλοθέη η Αθηναία: Σύμβολο αγάπης Χριστού που σφράγισε όλη την εποχή της!

Γράφει ο Κωνσταντίνος Ζαγγανάς, Θεολόγος.

Κάθε μέρα του έτους η αγία μας Ορθόδοξη Εκκλησία την αφιερώνει στη μνήμη κάποιου αγίου ή αγίας ή αγίων μαζί. Σε κάθε εποχή αναδεικνύονται άγιοι διότι η Χάρη του Θεού είναι αιώνια και παντοτινή. Ο απόστολος των Εθνών, ο απόστολος Παύλος στην Α΄ προς Κορινθίους επιστολής του γράφει «μιμηταί μου γίνεσθε, καθώς καγώ Χριστού» (Α΄ Κορ.11,1). Άγιοι γίνονται οι άνθρωποι όταν με τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος μετέχουν στην Αγιότητα του Θεού.

Οι άγιοι διά της Θείας Χάριτος προστατεύουν και προστρέχουν σε κάθε ανάγκη του ανθρώπου, όποια και αν είναι αυτή, αρκεί ο άνθρωπος να καταφύγει με εμπιστοσύνη και πίστη σε εκείνον. Ζούσαν μία ζωή διαρκούς προσευχής, μετανοίας και με υπομονή και επιμονή εργάζονταν για να φέρουν εις πέρας το έργο του Θεού. Ζούσαν με τις αρετές της ταπεινοφροσύνης, της αγάπης, της υπομονής, της αυτογνωσίας και της επιτέλεσης των καθηκόντων τους, τόσο προς τον εαυτό τους, όσο και προς τον πλησίον και τον Θεό. Λαμπρό άστρο που έλαμψε τον ορίζοντα της αγιολογίας είναι η αγία Φιλοθέη η Αθηναία. Η αγία Φιλοθέη κατά κόσμον Ρηγούλα ή Ρεβούλα-Παρασκευή γεννήθηκε το έτος 1522μ.Χ στην

τουρκοκρατούμενη τότε Αθήνα. Καταγόμενη από την αθηναϊκή αρχοντική οικογένεια γαιοκτημόνων των Μπενιζέλων. Ήταν κόρη του Άγγελου Μπενιζέλου και της Σηρίγης Παλαιολογίνας της ιστορικής οικογένειας της βυζαντινής αυτοκρατορίας. Οι γονείς της προσπαθούσαν για καιρό να κάνουν παιδί και προσεύχονταν τακτικά γι' αυτό.

Ο Κύριος που ικανοποιεί το θέλημα εκείνων που Τον σέβονται και Τον αγαπούν, άκουσε τη δέηση της μητέρας της. Και πράγματι, μια μέρα η Συρίγα μπήκε κατά τη συνήθειά της στο ναό της Θεοτόκου για να προσευχηθεί και από τον κόπο της έντονης και επίμονης προσευχής την πήρε για λίγο ο ύπνος. Τότε ακριβώς είναι η στιγμή που είδε ένα θαυμάσιο όραμα. Ένα φως ισχυρό και λαμπερό βγήκε από την εικόνα της Θεομήτορος και εισήλθε στην κοιλιά της. Έτσι ξύπνησε αμέσως και έκρινε ότι το όραμα αυτό σήμαινε την ικανοποίηση του αιτήματός της. Έτσι κι έγινε. Ύστερα από λίγο χρονικό διάστημα η Συρίγα έμεινε έγκυος και έφερε στον κόσμο την μονάκριβη κόρη της.

Το πατρικό σπίτι της αγίας Φιλοθέης βρισκόταν εκεί που υψώνεται σήμερα το μέγαρο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, γι' αυτό άλλωστε και η οδός αυτής ονομάζεται οδός αγίας Φιλοθέης. Οι γονείς της που ήταν και οι ίδιοι πολύ ευσεβείς Χριστιανοί, της χάρισαν από την νεαρή της ηλικία χριστιανική ανατροφή και φρόντισαν να πάρει τη δέουσα μόρφωση κατά το έθος της εποχής εκείνης. Διακρίνονταν καθώς μεγάλωνε ηλικιακά η

μικρή Ρεβούλα για το ήθος, την ευγένεια και την ευφυΐα της. Σε ηλικία 14 ετών ,οι γονείς της αποφάσισαν να την παντρέψουν ,ίσως για να τη γλιτώσουν από τις αρπαγές των Τούρκων προς τις παρθένες νέες και την τοποθέτησή τους μετέπειτα στα χαρέμια των πασάδων. Ο γαμπρός ήταν ο Ανδρέας Χειλάς, άνδρας κατά πολλά χρόνια μεγαλύτερός της, ο οποίος ανήκε σε αρχοντική οικογένεια των Αθηνών, ωστόσο όμως καθόλου καλός χαρακτήρας. Ο γάμος αυτός ερχόταν σε αντίθεση με τη θέληση της Ρεβούλας. Ωστόσο υπάκουσε στο θέλημα των γονιών της, αλλά ο γάμος αυτός δεν διήρκησε πολύ, κράτησε μόνο τρία χρόνια γιατί ο σύζυγός της πέθανε και έμεινε χήρα.

Από τις πρώτες μέρες του γάμου της άρχισαν οι δυσκολίες, καθώς ο άντρας της, αν και ήταν πλούσιοι, της είχε απαγορεύσει να προσφέρει στους φτωχούς ,κάτι που ερχόταν σε πλήρη αντίθεση με την ιδιοσυγκρασία της συζύγου του. Είχε φτάσει μάλιστα αυτός στο σημείο να ελέγχει καθημερινά την αποθήκη του σπιτιού μήπως έλειπαν τρόφιμα. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το γεγονός ,όταν κάποια μέρα ο άντρας της έλειπε από το σπίτι ,η νεαρή Ρηγούλα θέλησε να βοηθήσει κάποιους ανθρώπους φτωχούς που είχαν μεγάλη ανάγκη, τους έδωσε λάδι από το βαρέλι που είχε και επειδή φοβήθηκε ότι θα το ανακάλυπτε ο άντρας της και θα θύμωνε γι'αυτό, το γέμισε το βαρέλι με νερό προσευχόμενη να μην καταλάβει αυτός και αρχίσουν τα προβλήματα. Λέγεται λοιπόν ότι ξαφνικά το νερό μετατράπηκε σε λάδι. Ήταν ένα από τα πρώτα σημάδια όσων θα ακολουθούσαν.

Στα 17 της χρόνια βρέθηκε να είναι ελεύθερη, όμορφη, πάμπλουτη, μορφωμένη, καταγόμενη από δύο σημαντικές αρχοντικές και πολύ πλούσιες οικογένειες, γεγονότα που την καθιστούσαν περιζήτητη νύφη, με αποτέλεσμα να τη διεκδικούν για νύφη τους άλλες πλούσιες οικογένειες της εποχής των Αθηνών και όχι μόνο. Οι γονείς της ήθελαν να την αποκαταστήσουν στο πλάι ενός συζύγου και της ασκούσαν μεγάλες πιέσεις να ξαναπαντρευτεί. Η αγία όμως ερχόταν τώρα σε αντίθεση με τις επιθυμίες της οικογένειάς της για σύναψη δεύτερου γάμου, και τους ξεκαθάρισε τους γονείς της πως δεν επιθυμεί να ξαναπαντρευτεί και πως θέλει να ακολουθήσει την ασκητική ζωή. Επιδόθηκε σε φιλανθρωπικό και κοινωνικό έργο και 10 χρόνια μετά τον θάνατο του συζύγου της, και των γονιών της στο διάστημα αυτό, εκάρη μοναχή με το όνομα Φιλοθέη. Άσκησε ένα είδος φιλανθρωπικού και ιεραποστολικού μοναχισμού. Ανακαίνισε τον ναΐσκο του αγίου Ανδρέα, ο οποίος βρισκόταν στον

περίβολο του πατρικού της αρχοντικού σπιτιού, μετατρέποντάς το σε κοινόβιο, όπως ακριβώς είδε σε όραμα να της λέει ο άγιος Ανδρέας ο Πρωτόκλητος . Αφιέρωσε τον ναό στον άγιο Ανδρέα για να τον τιμήσει.

Στο κοινόβιο αυτό εισήλθε πρώτη ως ηγουμένη μαζί με άλλες μοναχές, οι πρώτες από τις οποίες ήταν οι κόρες που δούλευαν για αυτήν στο αρχοντικό της, καθώς και κόρες επιφανών οικογενειών των Αθηνών. Εγκαταβίωσαν εκεί περί τις 150-200 μοναχές, ανάμεσά τους και εκχριστιανισμένες μουσουλμάνες αλλά και Κύπριοι σκλάβοι μετά την πτώση της Κύπρου στους Τούρκους. Τοποθετείται η ίδρυση της μονής περί το 1571 μ.Χ. Το καθολικό του αγίου Ανδρέα και το πηγάδι της μονής, σώζονται μέχρι σήμερα στον περίβολο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών. Εκείνη την εποχή η μοναχή Φιλοθέη αρχίζει ένα δυναμικό, εντατικό, πολυδιάστατο, πολύπλευρο όπως επίσης και πολυπαραγοντικό έργο. Έντονα φιλανθρωπικό, κοινωνικό, ανθρωπιστικό, εκπαιδευτικό και εθνικό, βοήθεια προς κάθε άνθρωπό που είχε ανάγκη.

Στο έργο αυτό αφιέρωσε την πατρική και προσωπική της περιουσία, ιδρύοντας νοσοκομεία, σχολεία, ορφανοτροφεία, γηροκομεία, βιοτεχνικά και χειροτεχνικά εργαστήρια, ξενοδοχεία κ.α. Κανείς δεν ξέρει πώς θα ήταν η Αθήνα και το Έθνος σήμερα εάν δεν περνούσε η αγία από τον κόσμο τούτο να καταθέσει ολοκληρωτικά εαυτόν για την αγάπη του Χριστού, απαλύνοντας τον πόνο του πλησίον της ανθρώπου. Διδάσκει στοιχειώδη οικοκυρική στις «μοναστηρήσιες». Το συγκρότημα όλο αυτό των οικοδομημάτων ονομάζεται «Παρθενώνας», και εκεί βρίσκουν καταφύγιο και περίθαλψη (υλική και πνευματική), αδιακρίτως Έλληνες και Τούρκοι. Προσφέρει στους Τούρκους μεγάλα χρηματικά ποσά για την απελευθέρωση των αιχμαλώτων, ενώ παράλληλα φροντίζει ιδιαίτερα, για τη φυγάδευση των γυναικών των αιχμαλωτισμένων στα χαρέμια των Τούρκων, προκαλώντας έτσι όλεθρο στα χαρέμια τους και τις θελήσεις τους. Το έργο της, εθνικό και θρησκευτικό, ξεπέρασε τα όρια της Αθήνας και έγινε ευρέως γνωστό σε όλη την Ελλάδα.

Η παλιότερη σωζόμενη φορητή εικόνα της αγίας Φιλοθέης της Αθηναίας. Ιστορήθηκε το έτος 1703 και φυλάσσεται στον ιερό καθεδρικό ναό της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Παράλληλα ιδρύει παραρτήματα στο Χαλάνδρι, στα Πατήσια, στο Ψυχικό, στην Καλογρέζα, στα νησιά Κέα και Αίγινα. Στην περιοχή του Ψυχικού άνοιξε ένα πηγάδι για να ξεκουράζονται οι κάτοικοι, οι κατάκοποι αγρότες και βοσκοί που δούλευαν ώρες κάτω από τον ζεστό ήλιο και το νερό ήταν λίγο στην αττική γη την εποχή εκείνη και πολύ ακριβό. Λέγεται ότι από το ψυχικό αυτό της μοναχής Φιλοθέης, πήρε η περιοχή το όνομά της. Ή πάλι όπως έγραψε πάνω στο μαρμάρινο χείλος του πηγαδιού την λέξη « ψυχικό», δηλωτικό της ψυχικής ωφέλειας. Και η περιοχή της Καλογρέζας Αττικής οφείλει το όνομά της, από την μονή που εκεί ίδρυσε η μοναχή Φιλοθέη, τη μονή της Καλογραίας, όπως την αποκαλούσαν οι Αθηναίοι(και από παραφθορά της λέξης μονή της Καλογρέζας), σύμφωνα με άλλη ετυμολογία «Καλογρέζα» σημαίνει «μοναχή» στην αρβανίτικη διάλεκτο.

Βασική επιδίωξη της μοναχής Φιλοθέης ήταν η τόνωση του Ορθόδοξου ιδεώδους και η διατήρηση της εθνικής συνείδησης. Οι συνεχείς αγώνες της με νηστεία, αδιάλειπτη προσευχή, αμέτρητες μετάνοιες χαροποιούσαν την καρδιά της και η φωτεινότητα του βλέμματός της έκανε το πρόσωπό της να λάμπει ως ο ήλιος. Η όλη όμως δράση της αγίας Φιλοθέης της Αθηναίας, εξαγρίωνε τους Τούρκους. Κάποια στιγμή τη συλλαμβάνουν και την οδηγούνε ενώπιον του πασά. Εκείνος την απείλησε ότι θα την αποκεφαλίζει εάν δεν αλλαγοπιστήσει .Η αγία όμως με γενναιότητα ψυχής απάντησε ότι είναι έτοιμη να θυσιαστεί στο όνομα του Χριστού! Και ενώ είναι έτοιμη για το μαρτύριο που θα την οδηγήσει στην αιώνια ζωή, κοντά στον Χριστό που τόσο αγάπησε, την

τελευταία κιόλας στιγμή, πρόφθασαν κάποιοι Χριστιανοί και καταπράυναν τον ηγεμόνα με διάφορους τρόπους. Έτσι πέτυχαν να ελευθερώσουν την αγία.

Αφεθείσα πλέον ελεύθερη η αγία Φιλοθέη, αρχίζει έναν νέο κύκλο έργου, ακόμη πιο έντονο και δημιουργικό. Φρόντιζε, όχι μόνο για τη σωτηρία της δικής της ψυχής αλλά και των άλλων. Τους μεν εναρέτους τους στερέωνε την αρετή, τους δε αμαρτωλούς τους βελτίωνε ηθικά και τους οδηγούσε σε μετάνοια. Για το σκοπό αυτό, αποκλειστικά, πέρασε στη νήσο Κέα (Τζιά), όπου είχε ιδρύσει μετόχι της μονής της προ πολλού, για να αποστέλλει εκεί τις μοναχές εκείνες που για διάφορους λόγους φοβόταν να μένουν στην Αθήνα. Εκεί στην Κέα έμεινε αρκετό χρονικό διάστημα και κατήχησε θεαρέστως τις ασκούμενες αδελφές της, στην ακριβή τήρηση των κανόνων της μοναστικής ζωής. Μόλις τελείωσε το έργο της εκεί, επέστρεψε πίσω στην Αθήνα και συνέχισε το έργο της για τους Αθηναίους από εκεί που το είχε αφήσει. Ήταν απτόητη και άφοβη! Υπήρξε ουσιαστικό στήριγμα για τις κακοποιημένες γυναίκες που τις προσταύτευε και για τις ανήμπορες οικονομικά έγκυες γυναίκες που τις στήριζε με κάθε μέσο μέχρι να γεννήσουν και στη συνέχεια να αναθρέψουν τα παιδιά τους. Φρόντιζε ιδιαίτερα τις νέες Ελληνίδες ώστε να τις σώσει από τον εξισλαμισμό ή την αρπαγή από τον κατακτητή. Ιδιαίτερη ήταν και η μέριμνά της για τους σκλάβους και τους πονεμένους. Δίδασκε αγάπη τόσο με τα λόγια όσο και με τις πράξεις και με την ίδια τη ζωή της.

Σε βιβλιοθήκη της Βενετίας, με παραλήπτη τη Βενετική Γερουσία, με ημερομηνία 22 Φεβρουαρίου 1583, εντοπίστηκε επιστολή της αγίας προς τη βενετική γερουσία από τον ιστοριοδίφη Κωνσταντίνο Μέρτζιο, όπου η αγία ζητάει χρηματική βοήθεια για γλιτώσει το μοναστήρι και τις μοναχές από τουρκικές λεηλασίες. Επομένως, σύμφωνα με αυτό το γεγονός, οι διώξεις της αγίας ήταν πολύ προγενέστερες του 1588-1589. Η Βενετική Γερουσία ανταποκρίθηκε τότε στο αίτημα της αγίας και συνέδραμαν στον πολύτιμο αγώνα της με 200 τσεκίνια (χρυσά νομίσματα). Έτσι δόθηκε η οικονομική βοήθεια που η αγία ζήτησε και συνέχισε να πραγματοποιεί το πολυπαραγοντικό της έργο, στην υπηρεσία του ανθρώπου και του θελήματος του Θεού, που τόσο αγάπησε και διακόνησε με όλο το είναι της, με όλο τον νού και την καρδιά της. Η δράση της πέταξε μακριά από την αττική γη και έφτασε ως τα πέρατα του κόσμου, όπου βρισκόταν η ελληνική Ορθοδοξία.

Το έτος 1588, το βράδυ της 2ας Οκτωβρίου, η αγία μαζί με τις αδελφές της έκαναν ολονύκτια αγρυπνία για τον άγιο Διονύσιο τον Αρεοπαγίτη που γιόρταζε στις 3 Οκτωβρίου, όταν Τούρκοι, οι οποίοι δεν συγχωρούσαν το γεγονός ότι την άφησαν την πρώτη φορά ελεύθερη και είχαν βάλει τώρα σε εφαρμογή δεύτερο σχέδιο θανάτωσης της αγίας, μπήκαν στον ιερό ναό που είχε οικοδομήσει η αγία στα Πατήσια. Πέντε από τους Τούρκους ανέβηκαν στον εξωτερικό τοίχο και πήδησαν μέσα στην αυλή. Μπήκαν οι αθεόφοβοι μέσα στον ιερό ναό, όπου εν ώρα ιεράς αγρυπνίας άρπαξαν την αγία και τη μαστίγωσαν με μανία με αποτέλεσμα να τη φτάσουν σε ημιθανή κατάσταση έξω από τη μονή της και στη συνέχεια εγκαταλείποντάς την.

Στα δεξιά της εισόδου του μοναστηριού, έξω από τον ναό, σώζεται η κολώνα όπου η αγία Φιλοθέη δέθηκε και μαστιγώθηκε τόσο βάνουσα από τους Τούρκους. Οι μοναχές της την μετέφεραν μετέπειτα στην κρύπτη της στην Καλογρέζα. Εικάζεται πως η κρύπτη ήταν μια φυσική σπηλιά όπου η αγία είχε διαμορφώσει σε παρεκκλήσι αφιερωμένο στα Εισόδια της Θεοτόκου και κατέφευγε εκεί για να προσεύχεται απερίσπαστη από τις απειλές των Τούρκων. Εκεί στην κρύπτη η μοναχή Φιλοθέη υποκύπτει στα τραύματά της στις 19 Φεβρουαρίου του 1589 μ.Χ.

Ο ενταφιασμός έγινε στο δεξιό μέρος του ιερού βήματος του Αγίου Ανδρέα. Η ψυχή της ανήλθε στους ουρανούς, το δε τίμιο και αγιασμένο δια των μαρτυριών σώμα της, το πήραν οι μοναχές και το ενταφίασαν με τιμή και ευλάβεια. Μόλις είκοσι ημέρες μετά από την κοίμηση της αγίας, ο τάφος ευωδιάζε και το συγκλονιστικότερο είναι όταν μετά από ένα έτος έγινε η ανακομιδή των λειψάνων της, το τίμιο λείψανό της βρέθηκε σώο και ακέραιο. Το ιερό λείψανό της βρίσκεται σήμερα στον μητροπολιτικό ιερό ναό των Αθηνών, ευωδιάζει και θαυματουργεί. Πάνω στο μνήμα της βρέθηκαν γραμμένα αυτά τα λόγια: «Φιλοθέης υπό σήμα το δ'αγνής κεύθει σώμα, ψυχὴν δ'έν μακάρων θήκετο Υψιμέδων».

Σε ασημένια λάρνακα το άγιο λείψανο της αγίας Φιλοθέης αναπαύεται στον ιερό μητροπολιτικό ναό της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, πλην όμως της αγίας κάρας της αγίας η οποία έχει χαθεί. Επίσης ένας δάκτυλος της αγίας βρίσκεται στην μονή Φιλοθέης στην Εκάλη Αττικής προς προσκύνηση και ευλογία των ευλαβών Χριστιανών. Επί αρχιεπισκοπίας του Οικουμενικού Πατριάρχου Ματθαίου Β' (1595-1600μ.Χ) η μοναχή Φιλοθέη ανακηρύχθηκε σε αγία της Ορθοδόξου Εκκλησίας, σε Αγία Φιλοθέη. Ο Νεόφυτος ο μητροπολίτης Αθηνών, αφού

εξέτασε και ερεύνησε τα πάντα για τον βίο και το μαρτύριο της οσίας, έτσι συνέταξε αναφορά στο Πατριαρχείο μαζί με τη συμβολή τους σε αυτό, των μητροπολιτών Κορίνθου και Θηβών και με τους προκρίτους της Αθήνας για να εντάξει την οσία Φιλοθέη στον χώρο των αγίων της Ορθοδόξου Εκκλησίας, ώστε αυτή να λαμπρύνει την Ορθοδοξία στα πέρατα της Οικουμένης.

Υπόδειγμα αγνής φιλανθρωπίας, ανιδιοτελούς αγάπης, πέρασε τη ζωή της προσφέροντας φιλανθρωπία για την απάλειψη του ανθρώπινου πόνου, ενώ δεν έπαψε να κηρύττει τον λόγο του Θεού, για να σωθούν οι ψυχές των ανθρώπων. Ο υποδειγματικός της αυτός βίος και το φωτεινό άγιο παράδειγμά της αποτελεί έμπνευση και πρότυπο προς μίμηση. Την αγία Φιλοθέη δεν την ενδιέφεραν οι απολαύσεις της ζωής, τα πλούτη, η ύλη η δόξα του κόσμου τούτου, οι έπαινοι και όλα τα προϊόντα της κοσμικής ζωής. Ζούσε για να προσφέρει και το μόνο που την ενδιέφερε ήταν η αγάπη, η συμπόνοια για τον πλησίον, αδιαφορώντας για την δική της ευημερία. Παράδειγμα προσφοράς, αγάπης, βοήθειας, παρηγοριάς σε όλους τους πονεμένους συνανθρώπους. Μία μορφή σύμβολο, αλλά ταυτόχρονα ταπεινή, γλυκιά, πράα, ανεξίκακη, σεμνή, ολιγαρκής, υπάκουη στον Θεό, ελεήμων και φιλόνητη.

Η αγία Φιλοθέη υπήρξε πνευματικός φάρος του Γένους και οδοδείκτης προς τον ουρανό. Ένα γνήσιο καύχημα της Εκκλησίας και του

Έθνους. Ένα πρότυπο παράδειγμα προς μίμηση για τη σύγχρονη γυναίκα που διάγει βίο γεμάτο πειρασμούς και αξιολογική σύγχυση. Ένα πρότυπο μίμησης για κάθε άνθρωπο. Σιγά και ταπεινά το αίμα της Αγίας κατέστη μαρτυρία της αληθείας, της αγάπης και της προσφοράς που φέρνει την ζωή. Τα ευγνώμονα δάκρυα, οι προσευχές της και το αίμα της, έγιναν φως και με τη θυσία της για την αγάπη του Χριστού, ζεσταίνουν τον κόσμο αλλά και τις παγωμένες καρδιές των ανθρώπων.

Έξω από το ναό, στα δεξιά της εισόδου του, σώζεται η κολώνα, στην οποία η Αγία Φιλοθέη βασανίστηκε από τους Τούρκους.

Πολλά χρόνια πέρασαν, δεκάδες, εκατοντάδες, αιώνες από την κοίμησή της. Αλλά η λησμονιά δεν την άγγιξε. Μπήκε στο συναξάρι της Ορθοδόξου Εκκλησίας, με τον πιο προσοδοφόρο τρόπο, με ήθος ταπεινό. Εκλεκτή του Θεού, ήταν φορέας του Αγίου Πνεύματος, μιμητής Χριστού. Η αγία Φιλοθέη είναι προστάτιδα των γυναικών και των πονεμένων. Αμέτρητοι πιστοί συρρέουν για προσκύνηση του τιμίου και χαριτόβρυτου λειψάνου της, όχι μόνο στην γιορτή της στις 19 Φεβρουαρίου αλλά και καθ' όλη τη διάρκεια του έτους για να προσευχηθούν και να ζητήσουν τη βοήθεια και τη Χάρη της.

Να έχουμε τις πρεσβείες της!

Άπολυτίκιον

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε. Ὅσιων τὴν ἔλλαμψιν, εἰσδεδεγμένη σεμνή, τὴν πάλιν ἐφαίδρυνας, τῶν Ἀθηναίων τῆ σῆ, ἀσκήσει καὶ χάριτι, σὺ γὰρ ἐν εὐποιίαις, διαλάμπουσα Μῆτερ, ἤθλησας δι' ἀγάπην, εὐσεβῶς τοῦ πλησίον διὸ σὲ ὦ Φιλοθέη, Χριστὸς ἐδόξασε.

Πηγή : <https://www.pemptousia.gr/>